

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (บ้านคลองแกะ)-บรรจบ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ (บ้านทุ่งตำเสา)

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
จังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (บ้านคลองแกะ)-บรรจบ
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ (บ้านทุ่งตำเสา) ในท้องที่อำเภอสะเตกา
จังหวัดสงขลา และกิ่งอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูล อำเภอควนกาหลง
จังหวัดสตูล ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ตมต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

LIART

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (บ้านคลองแงะ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ (บ้านทุ่งตำเสา) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (บ้านคลองแงะ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ (บ้านทุ่งตำเสา) อยู่ในท้องที่อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา และกิ่งอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูล อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (บ้านคลองแจะ)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๖ (บ้านทุ่งตำเสา) ในท้องที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และกิ่งอำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูล อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินที่ตนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้